

for Mange til at bestyre Sagerne her i Landet, dersom vi ikke bestemt bidrage til, at disse Sager kunne blive saa faa som muligt: Man kan ikke blive ved at lægge over i Regjeringens Hænder Bestyrelsen af saa den ene, saa den anden Bedrift, uden at give Regjeringen det fornødne Antal af Embedsmænd; thi jeg maa erindre de Herrer om, at saadanne Sager udfordre ligesaamegen Tid til deres Expedition, som mange andre; der er aabenbart derved, uden at jeg kan beskrive Detaillen deraf, en meget stor Deel Skriveri frem og tilbage, Decision, Revision og Alt, hvad dertil hører. Et æret Medlem i min Nærhed (Jacobsen) har forleden saa varmt og veltalende forsvaret sin ganske vist rigtige Anskuelse om, at Communerne skulle være ganske selvstændige; men hvorfor vil man da ikke bevise Communerne den Tillid, at de i deres egen Midte kunne søge at befordre Alt, hvad de efter de locale Forhold finde at være vigtigt, saaledes at det, som det maatte være rigtigt at anvende paa hvert enkelt Sted, blev en Communeaffaire, en Affaire, som Regjeringen ikke havde det Allermindste med at bestille. Jeg paastaar endvidere, at det ikke er et Regjeringsformaal at have med Bedriften af forskjellige Industrier at bestille; istedetfor at have sin Tid og sine Kræfter spredte, skal Regjeringen overlade det til Borgeren, for med saa liden Hjælp som muligt at bestyre de større Sager i Landet. Jeg har en Grund til, hvorfor jeg meget kunde ønske, at det ærede Thing vilde hylde de Anskuelser, jeg her har fremsat, ved at stemme for mit Forslag, og det er den, at der rimeligviis i den nærmeste Tid i Rigsraadet forestaaer os en Forandring af vore Toldlove; jeg har intet Middel til at sige naar, men jeg vil haabe, at Tiden for en saadan nødvendig Reform ikke er fjern. Lad os da give den anden Forsamling et Beviis paa, at vi vilde den rette Vej, ved at bortskære alt det, der ikke strengt taget vedkommer Regjeringen, Finantserne og de nødvendige Midler til Statshuusholdningen. Jeg veed meget vel, at vi vist idag og rimeligviis i lang Tid ville komme til at sande de gamle Ord, brugte af en berømt Forfatter, at Forslaget har Binger, men Udførelsen har Blyfødder, men det affkræfter mig ikke; jeg er

overbevist om, at min Mening, skjøndt ufuldstændig fremsat og skjøndt blottet for mange af de Grunde, der vel ligge mig paa Hjertet, men ikke paa Tungen, er rigtig. Derfor vil jeg ikke sværge paa, at jeg ikke næste Aar bringer den samme Sag for det høitærede Thing, og jeg vil ikke sværge paa, at jeg ikke, saalænge jeg er her i Forsamlingen, bliver ved at gjøre opmærksom herpaa; thi det er dog muligt, at jeg med Tiden kunde være istand til at fremsføre endnu bedre Grunde end dem, jeg idag har tilladt mig at anføre, saaledes at snart En, snart en Anden kunde gaae over til mit Parti, og at vi endelig kunde see, at Fornuften maatte seire.

N. Jensen: Med Hensyn til hvad den ærede sidste Taler udtalte om Understøttelsen af Industrien i Landet, maa jeg bemærke, at jeg ganske vist deler de Betæneligheder, han fremsatte, navnlig i Anledning af hvad der hedes i Understøttelse til reisende Industribevende, men jeg troer dog, at det i nærværende Dieblik vilde være særdeles uheldigt, om man rørte ved denne Post, og jeg tør derfor ikke Andet end paa det Bedste anbefale Forslaget under Nr. 5, som jeg har været med at stille. Med Hensyn til Motivering af dette Forslag skal jeg henholde mig til, hvad deels den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) og deels den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (Klee) have ytret til Støtte for denne Sag, og det glæder mig, at den sidstnævnte ærede Rigsdagsmand er gaaet ind paa det Underændringsforslag, der er stillet til hans Underændringsforslag til Forslaget under Nr. 5, hvilket førstnævnte Underændringsforslag ogsaa jeg for mit Bedkommende maa anbefale. Med Hensyn til det Forslag, der er stillet under Nr. 7, og som angaaer Udgifter i Anledning af eventuelle Love, skal jeg, i Betragtning af den Forhandling, der her fandt Sted igaar, ansee det som givet, at denne Sag inden tredie Behandling vil blive taget under den alvorligste Overveielse i Finantsudvalget, og forsaavidt dette, hvis disse Love ikke da ere endelig vedtagne i Rigsdagen, ikke slude komme til at foreslaae disse eventuelt opførte Udgifter strøgne